

Bezwaarschrift

Hierbij teken ik bezwaar aan tegen de voorgenomen ban op de E collar, en andere middelen die een elektronische stimulans kunnen toedienen aan de hond.

Woord vooraf,

Alles wat ik hierna stel of verklaar, kan en mag alleen gezien worden in het licht van het juist gebruik van de elektronische hulpmiddelen waar de overheid wetgeving op wil toepassen.

Als mensen een dier willen mishandelen, dan kunnen ze dat prima, dat blijkt keer op keer. Ze hoeven daar geen 300 euro voor uit te geven aan een E collar.

Een hulpmiddel mag, en kan niet veroordeeld worden op het mogelijke onoordeelkundig of onjuist gebruik van dat middel.

Dat zou een hamer gelijk bestempelen als een moordwapen, terwijl toch iedere timmerman er prima werk mee aflevert. De hamer levert dus veel meer goeds op dan kwaads. Het zou dan ook nonsens zijn om de hamer om die reden te verbieden. Om maar eens een analogie te gebruiken.

Vraag 1,

Punt voor punt (redelijk vrij geïnterpreteerd), reactie op de "Nota van toelichting" met hier een daar een functionele aanvulling.

1. De inleiding

Ik maak meteen bezwaar tegen de gebruikte terminologie, zoals daar zijn, "stroomstoot apparatuur" en "stroomstoten", dit is zeer suggestief.

Dit geeft aan, dat er een bias is tegen het gebruik van de zogenaamde E collar, anti blafband en het onzichtbare hekwerk bij honden.

Alle voornoemde elektronische zaken hebben als karakteristiek dat ze zeer fijn zijn af te stemmen op de individuele hond, en geven de mogelijkheid van een bijna ideale timing en dat ook nog eens over grote afstand.

Voorgaande is heel belangrijk bij de training en africhting van honden. Zeker in het geval er enige afstand is tussen trainer en hond. Volgens Pavlov treedt maximale koppeling tussen twee signalen op als deze binnen 1,6 seconden van elkaar gegeven worden. Zie daar maar eens aan te voldoen als je 10 meter of meer naar de hond moet lopen. Het gevolg is een vertraagd leerproces.

Door de mogelijkheid van zeer fijne afstelling voor de individuele hond, plus de afstand waarop deze apparatuur werkt, en de mogelijkheid van ideale timing, is er geen alternatief voor deze apparatuur. Ik kom daar later nog op terug.

De beschreven uitzondering uit 2018, die is zo gek nog niet. Waarom is deze niet uitgebouwd tot een regulering met eventuele certificering?

De onderzoeken die gebruikt zijn om te komen tot dit voorstel, laten een eenzijdig beeld zien. Er zijn namelijk ook onderzoeken die resultaten laten zien die niet in de lijn liggen met de gebruikte onderzoeken.

Willekeur dus in het gebruik van onderzoeksresultaten, misschien om te komen tot een van te voren vastgestelde conclusie?

Objectiviteit om tot besluitvorming te komen zou een van de randvoorwaarden moeten zijn van de Overheid. Die zie ik hier niet gewaarborgd, verre van dat.

Voorgaande leidt onvermijdelijk tot een oordeel, wat alles behalve ingegeven is door het objectief beoordelen van gegevens in de vorm van de onderzoeksresultaten.

En in het verlengde daarvan en direct daarmee samenhangend, een niet transparante besluitvorming. Iets wat de Overheid zou moeten voorkomen, dit om het draagvlak van haar besluitvorming bij haar burgers niet te verliezen.

Honden zijn inderdaad uitermate goed gedrag aan te leren, door gebruikmaking van Positieve bekrachtigers, maar ook negatieve bekrachtigers.

Hierover hoeven we niet te discussiëren, anders dan het gebruik van de negatieve bekrachtiger, zie verder in dit stuk, daar waar ik Skinner aanhaal.

Maar na de aanleerfase (operant), komt er een moment dat er aan het gedrag een commando gekoppeld is(klassiek).

En gegarandeerd gaat dit commando, ook als het al gehabitueerd is, een keer niet leiden tot het gewenste gedrag, en wat dan?

Zoals honden iets aangeleerd kan worden, zo leren ze ook, en vaak heel snel, dat als ze een commando niet opvolgen, en dit zonder consequenties blijft, ze dit gewoon kunnen doen.

En een hond is en blijft een hond!

Als dit niet opvolgen van het commando, en iets oplevert, en geen consequenties heeft, dan beginnen de problemen.

Voorgaande is te mitigeren als je de hond nog aan de lijn hebt, maar het wordt iets anders als de afstand tussen baas en hond vergroot wordt. Denk hierbij bijvoorbeeld aan het lopen aan een lange lijn, of het loslopen van de hond.

Conclusie zou dus moeten zijn, moderne op beloning gerichte trainingen zijn helemaal geweldig om een hond gedrag aan te leren.

Maar om na het goed en gedegen aanleren van een bijbehorend commando, dit gedrag ook op te kunnen leggen, of af te zekeren, vooral als de situatie niet ideaal is, dat is echt iets geheel anders.

Iedereen die zijn kennis op peil houdt middels opleidingen, seminars en dergelijke weet dat er heel wat verandert is in hoe de training van honden verloopt. Dit is alleen maar toe te juichen.

Maar, gedrag, al dan niet in combinatie met het opvolgen van een commando, kan zowel de hond zelf, als ook zijn omgeving, in direct gevaar brengen. Zoals ook in het stuk van de Overheid vermeld.

In het geval van jachthonden, is het de drift om iets na te jagen, wat in dit geval, en het wild, en de hond, maar ook de omgeving in gevaar kan brengen.

Denk in het gunstigste geval aan schade (gewond of dood) aan het wild, en of de hond. Maar ook ongelukken op de weg, door het blind oversteken van een verkeersader. Waarbij in het laatste geval het maar te hopen is dat het bij materiële schade blijft.

In het geval van honden in de KNPV, is het zo dat deze honden vanwege hun natuurlijk aanleg durven te bijten. Ook in dit geval is het wenselijk om een afzekering te hebben van een gegeven commando. En dan vooral op afstand.

Ook hier kan wild, een kat, of een goedbedoelende burger de dupe worden van het ontbreken van deze mogelijkheid. Ook hier kan de schade groot zijn.

Een dode of gewonde kat is al erg genoeg, maar permanent lichamelijk letsel bij mensen is nog veel erger. En ook deze honden kunnen in het verkeer terechtkomen, met alle reeds genoemde risico's voor hond en verkeersdeelnemers.

Beide genoemde zaken gaan gepaard met zelfbelonend gedrag (het najagen, en het bijten). En dat is iets wat heel moeilijk of zelfs niet is af te leren.

Immers, de hond heeft middels zijn gedrag, in het geval van de jachthond en de interventie hond, door zijn ongehoorzaamheid meteen zijn grootste beloning verkregen.

In beide gevallen kunnen we stellen, dat het mogelijk welzijn van het ene dier boven dat van het andere gesteld wordt.

Dus een vorm van discriminatie tussen wild, of een kat aan de ene kant, en de hond aan de andere kant.

En dat het welzijn van de hond, zelfs boven dat van de mens gesteld wordt!

Dit inzake honden die driften bezitten, driften die door jagers, en overheidsdiensten dankbaar gebruikt worden.

voor de jacht als in beheer van de wildstand, en voor KNPV honden, de overheid, bij ordediensten en handhaving van openbare orde.

Verder wijs ik u erop, dat het welzijn van deze honden ernstig aangetast zal gaan worden!

Zij kunnen niet meer los lopen en spelen, de risico's zijn te groot.

Zij worden dus, door het voorgenomen besluit, veroordeeld om een leven te leiden aan de lijn, al dan niet met een muilkorf (stress) op.

2. Problematiek van stroomstoot apparatuur bij honden

In de eerste alinea gaat het meteen fout voor wat mij betreft. Ook hier het eenzijdig opvoeren van onderzoeksresultaten. Zo kan er nooit een objectief oordeel totstandkomen.

En de Overheid zou juist door middel van objectieve vergaring van data een dito besluitvorming moeten voorstaan!

Verder zie ik zaken genoemd worden zoals, stress, fobie, agressiviteit en een baas hond relatie die onder druk zou komen te staan door het gebruik van de hier bedoelde middelen.

Die tekenen wil je nooit zien bij je hond als verantwoordelijke baas. Maar ik weet wel wat bedoeld wordt.

De ernstigste vormen van dit soort gedrag heb ik gezien bij honden die altijd op een zogenaamde positieve manier getraind waren.

Maar op het moment dat het fout gaat, en ze dus wel gecorrigeerd moeten worden op wat voor manier dan ook, dan ga je allerlei gedrag zien, gedrag wat je liever nooit ziet.

En dan is het niet de manier van corrigeren, nee, het is het corrigeren op zich wat de stress opwekt. Of in het geval van een groot belang voor de hond, een eventueel tegen de eigenaar gerichte agressie.

De hond is immers geen correctie gewoon, en verzet zich met hand en tand tegen deze voor hem inbreuk op zijn vrijheid.

Nog maar eens een analogie die volstrekt duidelijk maakt wat ik bedoel.

Denk hierbij aan een tiener die men laat opgroeien zonder enige consequentie voor zijn gedrag. En dan probeert men als ouder op deze tiener van 18 jaar opeens kaderzetting toe te passen.

Dat gaat echt niet zonder stress, voor zowel de tiener als ook de ouders, en ook hier kan de tiener agressie vertonen, of angst of stress, of alles tegelijk.

Dit kan dan wel een analogie zijn, maar de voorbeelden zijn oververtegenwoordigd in de huidige maatschappij, met bijbehorende problematiek.

En een hond komt niet verder als het bewustzijnsniveau van een kleuter, maar ook bij kleuters zijn heel veel gevallen bekend, waar de ouders met de handen in het haar zitten.

Alleen een kind laat je, en kun je niet laten inslapen als het niet wil luisteren. Honden daarentegen, die worden regelmatig geëuthanaseerd vanwege hun gedrag. Gedrag wat

vaak gewoon een reactie is op een omgeving, die nergens enige kaderzetting in aanbrengt. En een hond vertaalt deze situatie vaak in voor ons ongewenst gedrag.

Het aantal euthanasiegevallen van honden zal alleen maar toenemen, dat geldt voor de aanhoudende blaffers (zelfbelonend gedrag), die maar doorgaan, maar ook voor de honden die de fout in gegaan zijn, dit, doordat er geen signaal gegeven kon worden aan de hond, dat hij nu echt moest luisteren.

En als de hond dan de prijs betaald voor de incompetentie van de eigenaar, al dan niet in combinatie met pure positieve training, waarbij men de baas heeft laten geloven, dat het allemaal zonder consequenties is af te leren.

Het niet krijgen van een beloning (voer) is alleen een krachtig signaal als de hond honger heeft. De meeste huis, tuin en keuken honden hebben een vorm van obesitas. Voer of lekkers heeft voor hen zo wie zo een beperkte waarde.

Waar zijn straks al die mensen, die alles maar zielig vinden voor een hond, komen zij kijken bij een euthanasie van een dergelijk onfortuinlijk dier, nee natuurlijk niet. Dan zouden ze misschien hun dogma moeten aanpassen, en dit is niet gewenst.

Dus het laten inslapen van een hond, of een hond die levenslang veroordeelt word tot aangelijnd en of gemuilkorfd uitlaten, dat is ineens niet zielig?

Wat dat betreft volgt het stuk van de Overheid dezelfde gedachtegangen als die de voornoemde mensen bewandelen. Alles wordt heel selectief bekeken als het uitkomt, en gegeneraliseerd als dat weer hun verhaal kan dienen.

De gevolgen van hun continu drammen over de afschaffing van diverse hulpmiddelen. Dit in samenhang met het negeren van 3 van de 4 kwadranten van de operante conditionering heeft namelijk gevolgen. En die gevolgen hebben niets met dierenwelzijn te maken.

Zachte heelmesters maken stinkende wonden!

Vroeger letterlijk in de vorm van gangreen, en tegenwoordig figuurlijk in de vorm van of een verpest hondenleven (aangelijnd en of gemuilkorfd), of een beëindigd hondenleven.

En dat is dus wat ook de Overheid onder dierenwelzijn, of de verbetering daarvan verstaat!

Dat een trainer niet in staat zou zijn, om bij het toedienen van een correctie of aversief, het juiste moment te bepalen waarop hij deze toe moet dienen. Zo staat het er namelijk! Dat is natuurlijk nonsens.

Mocht dit zo zijn, dan is diezelfde trainer, in het geval van het aanleren van gewenst gedrag, niet in staat om te bepalen wanneer hij de positieve bekrachtiger, of de brug die daartoe leidt in de vorm van een clicker, moet geven.

Het een houdt het ander in, of sluit het ander uit!

Als het dus voor een negatieve bekrachtiger, correctie of aversief niet te bepalen is, dan kan het ook voor een positieve bekrachtiger niet bepaald worden.

Ergo, er is geen gedragsmodificatie mogelijk in beide gevallen?

Deze paradox had toch meteen moeten opvallen, en sterkt mij in mijn indruk dat dit hele stuk, op een totaal eenzijdig beeld berust. En dat er dus van een gefundeerde, en daarmee, objectieve besluitvorming, geen enkele sprake is en kan zijn.

Dan de gewenning waarover gesproken wordt. Dat geldt eigenlijk voor alles!

Voer is alleen een beloning, als de hond honger heeft.

En dan moet de afleiding niet de vorm aannemen van iets wat bij de hond een grotere drift opwekt, dan de drift om te eten.

En dat zijn andere driften als snel, ik noem de drift om zich voort te planten, de drift om een territorium te verdedigen.

In zo'n geval, werkt voer namelijk niet meer, zelfs niet de lekkerste dingen!

En juist een E collar, kan met zijn fijnregeling van soms wel 127 stapjes, volledig getuned worden, op wat de hond op dat moment nodig heeft om weer bereikbaar te worden.

Lichamelijke en geestelijke schade wordt eerder aangericht door een ondoordachte en vaak onterechte ruk aan een lijn, dan door het correcte gebruik van de E collar.

Waarbij uiteraard voorop staat, dat de hond snapt wat er bedoeld wordt, en het gewenste gedrag, dus correct en goed is aangeleerd, en onder commando is gebracht.

Als we nu eens een gedegen onderzoek erbij mogen halen, dan zou ik het onderzoek van Skinner en zijn diagram er bij pakken. Het onderzoek stamt uit de jaren 50 van de vorige eeuw, maar heeft nog niets van zijn waarde verloren.

Volgens Skinner en zijn onderzoek aan Harvard het volgende,

Bij het aanleren van gedrag staan ons de volgende zaken ter beschikking,

- Positieve bekrachtiger, of wel het toevoegen van aangenaam aan de hond
- Negatieve bekrachtiger, of wel het wegnemen van licht onaangenaam van de hond

Deze 2 leiden tot een vergroting van de kans, dat het gewenste gedrag toeneemt.

Bij het afleren van gedrag staan ons de volgende zaken ter beschikking,

- Positief straffen, of wel het toevoegen van onaangenaam aan de hond
- Negatief straffen, of wel het wegnemen of onthouden van aangenaam aan de hond

Deze 2 leiden tot een vergroting van de kans, dat ongewenst gedrag afneemt, of zelfs uitdooft.

Dit zijn dus de 4 kwadranten van operante conditionering, de puur positief trainers slaan 3 van de 4 kwadranten over. Het praat leuk, maar is niet effectief, en zelf vaak contraproductief.

Voorgaande is uit en te na onderzocht door diverse dieren te plaatsen in de zogenaamde Skinnerbox. De resultaten van de onderzoeken van Skinner zijn overal gepubliceerd.

En tot de dag van vandaag is dit de basis van Operante conditionering.

Heel simpel gezegd, je kunt ongewenst gedrag dus niet afleren, met behulp van positieve bekrachtigers (beloning)!

Alleen een positieve of negatieve correctie kan dit bewerkstelligen. Ik hoor al zeggen, “maar dan leer je hem toch tegenovergesteld gedrag aan”, ja dat kan een oplossing zijn, maar alleen als dat andere gedrag voor de hond een gelijkwaardige beloning oplevert. En dat is meestal bij zelfbelonend gedrag heel moeilijk.

Als ongewenst gedrag op te lossen was met pure positieve bekrachtigers, en de Overheid zou dit geloven. Dan zou de Overheid onmiddellijk moeten stoppen met mensen in een penitentiële inrichting te stoppen. Immers dan zou gelden, dat een moordenaar niet vastgezet wordt, nee, die beloon je gewoon, en dan komt het allemaal goed.

Iedereen ziet gelijk wat hier aan scheelt!

Waarom accepteert de Overheid dan al deze loze beweringen van betrokkenen?

Volgens mij, om maar te komen tot de politiek gewenste conclusie, en de daaropvolgende besluitvorming!

Slachtoffers van deze besluitvorming hebben veelal geen stem, want ze zijn maar een dier. En als ze afgemaakt worden, dan zijn de mensen die hier allemaal zo voor waren, in geen velden of wegen te bekennen.

Zij zien nooit de lelijke kant van hun bedongen ban op middelen, en dus ook nooit de “diervriendelijkheid” (cynisch) die het veroorzaakt. Of nog erger, ze willen het niet zien, omdat het niet past in hun dogma.

De stem van deze dieren moet gevormd worden doordat de geleiders en baasjes zich laten horen. En daar gebruik ik deze procedure dan ook voor.

3. Doel en hoofdlijnen van het besluit

Het doel wat de Overheid voor ogen staat, namelijk de verbetering van het welzijn van de hond, dit wordt mijns inziens niet bereikt door het ingediende voorstel.

Integendeel zelfs, zoals ik hiervoor al meerdere keren aangegeven heb!

Het middel schiet hier het doel voorbij, en dat zonder in ogenschouw te nemen wat de uiteindelijke gevolgen van het besluit zullen zijn.

Onder het stukje waarin de baas zijn hond iets (een oude E collar, of blafband) laat dragen waarvan de hond volgens de Overheid wetenschap heeft van de aversieve capaciteiten daarvan, laat voor mij al zien, dat men werkelijk totaal geen idee heeft, van waarover men het heeft.

Als er iets is, wat een baas niet moet willen, dan is het wel het bewust zijn van de hond, van de aan of voor mijn part afwezigheid van de E collar. De hond mag nooit weten dat de E collar hem de correctie toedient.

Als dit zo is, dan geeft dit gelijk aan, dat het hulpmiddel totaal verkeerd is geconditioneerd!

Dus onjuist gebruik, zie voorwoord!

En ook het in dit stukje aangehaalde continu bestaande toestand van in de stress zijn, dit is niet het gevolg van de E collar, maar kan het gevolg zijn van ieder aangelegde stimulans die op een oneigenlijke manier aangelegd is, en of aanspraak maakt op gedrag wat de hond niet is aangeleerd.

Stress ontstaat tenslotte door invloeden van buitenaf, die geestelijk en of lichamelijk aangelegd worden, en waar de hond geen enkele controle over heeft. Dat gebrek aan controle, dat leidt tot stress!

Stress komt er niet aan te pas bij een hond, die een commando wat hij heel goed kent, verkiest te negeren, en daarvoor op wat voor wijze dan ook eerlijk gecorrigeerd wordt.

De hond heeft namelijk de controle over zijn gedrag, en dus over het al dan niet ontvangen van een consequentie.

Dat levert bij een goede training geen stress op, wel duidelijkheid!

Trouwens, de grootste belemmering in zijn welzijn, zal de hond ondervinden die voortaan tot levenslang veroordeeld is. Dit zonder ooit iets te hebben misdagen. Dit in combinatie met een eigenaar die zijn verantwoordelijkheid wil nemen. Dat is de uitwerking van de diervriendelijke doelstelling van dit beleidsstuk.

Het werkt dus voor veel honden averechts!

Het is het in de ban doen van de hamer!

Die zou je tenslotte als moordwapen kunnen gebruiken. Dat meer dan 99% van het gebruik van de hamer valt binnen zijn normale werkveld, waar de hamer een welkom hulpmiddel is, dat vergeten we dan maar even. Met de benadeelde timmerman hebben we geen enkele rekening gehouden.

In dit laatste stuk worden ook zogenaamde tril of toon banden in de ban gedaan, als ze ook de mogelijkheid hebben om een elektronische stimulans toe te dienen.

Wie gaat dat dan beoordelen, en de uitzondering op zich maakt het weer al moeilijker, om met dergelijke middelen, die in de grond niet verboden zijn te trainen.

En dan ook het stukje, dat een onklaar gemaakte band nog steeds als geschikt beschouwd wordt.

Ik dacht dat het doel van regel en wetgeving was om duidelijkheid te verschaffen. Ik kan zeggen dat dit hier allerm minst gedaan wordt, ook hier weer onduidelijkheid, en wie gaat constateren en bewijzen.

De genoemde dierenmishandeling kunnen we kort over zijn, dierenmishandeling hoort niet thuis in hondentraining, en in geen enkele training waar een dier bij betrokken is!

Dan het stukje waarin de huidige inventaris van de Politie besproken wordt. Daar staat dat honden die nu in de inventaris zitten en dus getraind kunnen zijn met de E collar, dat voor die honden een periode van 6 jaar is ingesteld om ze klaar te maken om verder getraind te kunnen worden zonder E collar.

Een holle frase, daar een hond op ongeveer 2,5 a 3 jarige leeftijd bij de Politie komt, tel daar de genoemde 6 jaar bij op, en je komt aan de pensioengerechtigde leeftijd voor een diensthond. Die honden worden dus hun hele verdere leven getraind door de Politie, en wel met een E collar.

Definieer dan ook even het kortstondig gebruik, wat toegestaan is bij honden die in de praktijk, toch behoefte blijken te hebben aan een E collar. Dit terwijl ze toch aangekocht zijn met de garantie dat ze getraind zijn zonder E collar. En dus alleen met positief trainen.

Waarmee volgens uw eigen stuk een gelijkwaardig resultaat te bereiken valt als het trainen met de E collar. Of heeft de Overheid samen met de Politie, nu al geen vertrouwen in het in de praktijk standhouden van het middels positief trainen tot stand gekomen gedrag van de diensthond?

Immers, er is nu al een ingebouwde ontsnappingsclausule!

De voornoemde situatie zou nooit mogen voorkomen, immers goed getraind via alles positief, gelijkwaardig als met een E collar, en klaar is kees.

En nu blijkt al dat men daar zelf al niet in geloofd!

Logisch, iedere hond die opgegroeid is met consequenties, heeft na een bepaalde tijd waarin deze niet meer aangelegd worden, door dat het feest kan beginnen. Dan is een hernieuwing van het aanleggen van deze consequenties gewenst.

Laat staan een met pure positieve training grootgebrachte hond, die niet eens consequenties kent. Moet je dan opeens iets aanleggen aan de hond wat hij helemaal niet kent, is dit eerlijk naar de hond, en bevordert dit het welzijn van die hond, ik denk het niet.

Ik voorzie dan ook al een afschrijving bij de Politie, en de Militaire gebruikers, van maximaal een paar jaar voor een hond. Waar deze momenteel bijna tot op een leeftijd van 9 à 10 jaar dienst kunnen doen.

En hoe eerlijk is dat, en hoe stressvol is dat, nooit is je iets in de weg gelegd, en opeens is er iemand die een E collar om je nek bindt, en alles begint af te dwingen. Hoezo stress opwekken bij een dier door oneerlijk tegen hem op te treden.

En als ze het dan niet meer goed krijgen om dienst te kunnen doen bij de Politie, dan wordt de hond afgeschreven. Schrijf dan gewoon wat er met de hond gebeurt, die word afgemaakt. Dat staat opeens heel anders hé, maar is wel de realiteit.

De genoemde elektrische afrastering voor weidedieren is gelijk aan de E collar, buiten het feit dat dit volledig operant geconditioneerd wordt door de dieren zelf.

En waarom mag het een wel, en het ander niet?

Het doel is toch om de dieren in de wei te houden, en zo de gevaren voor mens en dier die ontstaan door loslopen te ondervangen. Ik zie geen verschillen met de hond in dit geval.

Dus weer wordt er gediscrimineerd, tussen dieren in de wei, en in dit geval de hond, hoe zo, en op welke gronden is dat dan?

En waar dezelfde discriminatie, tussen honden voor de jacht, en de dienst, een sleutel zou kunnen zijn voor een valide oplossing, juist daar word alles over een kam geschoren.

Willekeurige discriminatie en generalisatie, als het middel het doel maar dient!
Het komt op meerdere plaatsen terug in uw stuk.

Samenvatting

- Het stuk staat vol met vooringenomen standpunten, die duidelijk allemaal moeten leiden tot een conclusie. Een conclusie die het voorstel moet ondersteunen.
- De onderzoeken die aangehaald worden, zijn allemaal in te delen volgens wat bij de eerste bullet staat.
Er is geen enkel onderzoek gebruikt wat het tegendeel beweert, of zelfs maar nuances aanbrengt in de onderzoeksresultaten van de aangehaalde onderzoeken.
Dit terwijl deze onderzoeken er wel zijn. En niemand heeft ook vragen gesteld over de degelijkheid van de gebruikte onderzoeken.
- We zien ook telkens dat men een middel in de ban wil doen, en daarvoor telkens aanhaalt wat er toch voor vreselijks met dat middel is aan te richten.
Ik heb genoeg analogieën aangehaald om aan te geven wat daar mis mee is.
- Timing die wel voor gewenst gedrag aanleren mogelijk is, die is opeens niet meer mogelijk als deze nodig is voor het afleren van ongewenst gedrag. Dat is op zijn zachtst gezegd vreemd, en getuigd wederom van willekeur in het opnemen van argumentatie, of deze te negeren, al naar gelang dit de Overheid uitkomt.
- Men stelt de vermeende welzijns verbetering van de hond, boven het welbevinden en veiligheid van andere dieren, en zelfs mensen. De basis waarop dit gebeurt ontbreekt geheel.
- Met deze discriminatie tussen dieren, gaan een groot aantal honden er niet op vooruit, nee, ze gaan erop achteruit. Veroordeelt tot levenslang, dit terwijl ze vaak nog niets gedaan hebben. Als dit bij mensen gebeurde, dan stonden de instanties in drommen op het Binnenhof om er tegen te demonstreren.
- In eerste instantie is er de verklaring, dat een E collar nergens voor nodig is, en dan voor de Politie meteen een uitzondering maken. En dan ook nog, voor de aangekochte, en dus op ideale wijze getrainde honden. Dat zijn dan honden, die eenmaal in de dienst uit de klauwen lopen. En dan is er ineens wel een E collar nodig. Er is dus al geen vertrouwen in de zelf geuite beweringen en standpunten. En wat voor stress zou zo'n hond voelen, als deze zomaar geconfronteerd wordt met een E collar. Maar daar lees ik helemaal niets over.

- Het lijkt wel of dit document is samengesteld, door mensen die een ideale wereld voorstaan, en ook werkelijk denken dat deze bestaat. De werkelijkheid is echter anders. En van deze werkelijkheid zullen vele honden de dupe gaan worden.
- Als de Overheid zelf, middels de Politie, niet in staat is deze puur positief getrainde honden te handhaven, hoe gaat een burger dat dan doen. Oplossing voor de burger, laat maar inslapen. Euthanasie cijfers zullen drastisch stijgen, waar is dan het beoogde dierenwelzijn, ik zie het niet.
- Oplossing voor de Politie, als de hond uit de klauwen loopt, dan ga je voor een bepaalde periode de hond met een E collar trainen. Hoe is die periode gedefinieerd, en wat gebeurt er met honden die niet meer rechtgezet kunnen worden. We zullen het maar weer noemen, die worden afgemaakt.
- Het andere wat hiermee veroorzaakt wordt, is iets heel lelijks, jagers zullen terugvallen op zogenaamde zout patronen. Dit om hun honden hazenrein te krijgen. De jager schiet met zo'n patroon op de hond die dreigt achter wild aan te gaan, en zo een gevaar voor zichzelf, andere dieren en de samenleving vormt. Die zout patronen veroorzaken flinke blauwe plekken bij een hond, als de hond zou kunnen kiezen, dan zou hij wel eens voor de E collar kunnen kiezen. Maar een hond kan niet kiezen, verstandige mensen wel.
- En andere mensen die aversieve maatregelen nodig hebben, of denken te hebben, die gaan deze invullen door het gebruik van middelen die wel eens erger dan de kwaal, die E collar schijnt te heten, kunnen zijn.
- De animo om honden voor de diensten af te richten zullen nog verder afnemen. En daarmee het meer dan 100 jaar selectief fokken van honden voor deze diensten. Als deze fok basis wegvalt, en men op een later tijdstip de fout van deze voorgenomen en uitgevoerde besluitvorming inziet, dan zijn er tientallen jaren nodig om dit weer op de rails te krijgen. Voor zover dit ooit nog lukt, mede vanwege de africhter die er dan niet meer is.
- Of de diensten kopen honden in het buitenland, waar natuurlijk met de E collar getraind mag worden. Over boter op je hoofd hebben gesproken.
- En als je als Overheid dan toch discrimineert tussen diverse dieren, discrimineer dan functioneel. Dus jachthonden, en honden die als interventie hond getraind worden, via een regulatie traject vrijstellen van deze ban.
- En voor het trainen van huishonden en dergelijke, ook daar via opleiding bepaalde mensen een ontheffing verlenen. Het is gewoon niet normaal meer om te zien wat er aan huis, tuin en keuken honden rondlopen, en ook loslopen, met serieuze gedragsstoornissen. En die stoornissen zijn vaak te herleiden tot het niet aanleggen van kaderzetting, al dan niet in samenwerking met puur positief trainen. Het negeren van ongewenst gedrag, is namelijk het enige wat in positief trainen rest. En honden reageren daar niet al te best op, geen consequenties, in combinatie met voor de hond een belonend stuk gedrag, levert hele vervelende honden op.
- Honden hebben nu eenmaal behoefte aan leiding en kaderzetting, dat vinden ze niet vervelend, nee, dat verhoogt hun gevoel van welbevinden, ze kennen hun

plaats, en ze weten wat er van hen verlangd wordt. Beter kan een hond het niet hebben, honden die zo behandeld worden geven zelden problemen.

- Het feit dat ik bijna meer pagina's nodig heb om te reageren, dan dat het stuk zelf bevat, dat geeft ook al aan dat er het nodige aan schort.
- Tot slot nog een paar wetenswaardigheden. Gaus heeft een keer getracht om een aantal Politiehonden op te leiden met pure positieve bekrachtigers. Dit experiment is op niets uitgelopen.
- Diezelfde Gaus stuurt honden waar hij niets mee kan in zijn opleidingsinstituut naar een kennis van mijn in Brabant. Ook deze man traint met positieve bekrachtigers waar mogelijk. Maar ook met de E collar, en dat is dan meteen de reden dat Gaus ze daar naar toe stuurt. Maar zelf doet hij niets met een E collar, hoezo boter op je hoofd.
- De Politie zelf heeft in een grijs verleden al eens geprobeerd om honden zelf op te leiden. De kosten voor een hond waren toen 50000 gulden. Vertaal dit naar de huidige tijd, en ik maak me stug dat het nu meer dan 50000 euro zou gaan kosten. Dit nog exclusief de afvallers in dat traject. En als de afschrijftijd dan maximaal een jaar of 2 is, dan is de businesscase voor africhting door de Politie zelf zeer moeilijk rond te krijgen.
- Laten we vooral niet vergeten dat er een verschil is tussen honden met een "baan", en honden die thuis voor de kachel liggen.
Een Labrador die bij een jager dienst doet, dat is meestal een heel andere labrador dan die in de tuin van de buren ligt.
Een uit de KNPV afkomstige diensthond bij de Politie, die met zijn baas een kroeg leeg moet kunnen vegen, dat is nu eenmaal een andere hond dan die de gemiddelde hondenbaas aan de lijn heeft.
- Het is totaal fout dat alle honden op één hoop geveegd worden, en dat er voor honden een generiek beleid gevoerd wordt.
- En dan vooral inzake de mogelijk toe te passen hulpmiddelen (uiteraard zonder dieren mishandeling). En de beperkingen die aangebracht worden, zonder dat daarvoor een objectieve grondslag is.

Dit voorgenomen besluit gooit het kind met het badwater weg!

En het ergste is, dat de doelstelling daarmee niet gehaald wordt!
Juist het tegenovergestelde van de doelstelling gaat bereikt worden!

Ik zou zeggen, Overheid bezint eer gij begint.

Afzender,

Een zeer bezorgde en maatschappelijk betrokken hondentrainer, die de hele ontwikkeling met lede ogen aanziet.